

Đề bài

Hãy miêu tả
ngôi nhà em ở.

Bài làm

Ngôi nhà của em được bố tự thiết kế và xây khi em vừa tròn ba tuổi. Kể từ bấy đến nay ngôi nhà đã trở thành chiếc nôi ấm áp nuôi em khôn lớn nên người. Đã có lần bố em có ý định chuyển nhà ra thị trấn nhưng rồi sau khi bố lấy biểu quyết thì chẳng ai đồng ý cả, thế là bố lại thôi. Và có lẽ người sung sướng nhất phải là em bởi căn nhà em ở đã cho em cuộc sống hạnh phúc và chứa đựng bao kỉ niệm.

Ngôi nhà em không bề thế như những biệt thự ở thị trấn mà nó chỉ là ngôi nhà nhỏ hai tầng được quét một lớp sơn màu hồng. Trong nhà, bố em chia ra các phòng; phòng đầu tiên là phòng khách, nhờ bàn tay khéo léo của mẹ mà trông nó lúc nào cũng sạch sẽ và đẹp mắt. Bộ sa lông màu gụ bóng lộn đặt trước chiếc tủ cũng đồng màu, ở đó luôn có một lọ hoa tươi. Phía trong là phòng ngủ của bố mẹ em, và phòng sau cùng là chỗ nấu ăn và bàn ăn cơm.

Đi qua chiếc cầu thang bằng gỗ uốn lượn là lên đến tầng hai, trên đó bố em chia làm hai phòng. Một trong số đó là phòng ngủ của em, căn phòng bừa bộn nhất. Mẹ thường la mắng em về tội luộm thuộm. Những lúc bị mẹ mắng, em cũng cố gắng chạy đi dọn dẹp nhưng chỉ được một lát là bày ra đủ thứ trò chơi. Trên tầng hai còn có một phòng đọc sách, ở đó có rất nhiều sách, nhiều thứ là lạ mà mỗi chuyến đi công tác bố lại mua về. Những lúc chán các trò chơi của mình em lại sang thăm dò khám phá căn phòng đầy bí ẩn đó. Đằng trước có một ban công nhỏ, buổi tối mùa hè ngồi hóng mát thì thật là tuyệt. Em nhớ có hôm trăng sáng cả nhà em ra ngồi ngắm trăng, khung cảnh nông thôn thật bình yên. Muốn được hít thở không khí trong lành nên bố em mở rất nhiều cửa sổ, đặc biệt là trên tầng hai bố mở những cánh cửa hướng ra ngoài cánh đồng. Phía đằng trước nhà em là một chiếc sân gạch đỏ, sạch bong, ở đó có một hàng cau. Mùa hoa đến, chỉ cần đến đầu ngõ là em đã ngửi thấy một mùi hương ngọt ngào. Tiếp đến là một vườn rau, ở đó mẹ trồng mỗi mùa một loại, lúc nào nhà cũng có rau ăn mà trông rất mát. Mỗi chiều đi học về cởi quần áo đồng phục của trường là em lại vác chiếc ô doa ra tưới rau. Quanh nhà em còn có một dòng suối nhỏ nước trong vắt. Buổi sớm khi vừa tỉnh giấc, dòng suối róc rách chảy qua nghe như một bản nhạc, còn vào những trưa hè e thường trốn mẹ đi men theo dọc con suối bắt cá cờ, cá rô. Em rất thích đi dọc con suối theo những đoạn ven rừng vì không gian thật yên tĩnh, chỉ có tiếng chim hót thỉnh thoảng hót lên hoặc tiếng chim giật mình vỗ cánh. Và nhìn từ nhà em ra còn có những ngọn đồi ở đó xanh mướt một màu xanh của cây sắn, của những tàu lá cọ rì rào trong gió. Đó là nơi rất lí thú mà vào buổi trưa hoặc buổi chiều, khi mặt trời sắp tắt, chúng em lại rủ nhau lên ngắm mặt trời lặn ở đằng tây, ngắm lũ chim vội vã tìm chốn ngủ.

Từ ngôi nhà nhỏ của em, phóng tầm mắt ra xa sẽ thấy một màu xanh bát ngát của những cánh đồng lúa thẳng cánh cò bay. Thỉnh thoảng em bắt gặp

đàn cò trắng bay lượn trên cánh đồng, và có những trưa nắng hè em cùng các bạn lại rủ nhau ra đồng bắt cua. Dưới cái nắng như lửa đốt và nước nóng như đun các anh các chị vẫn cặm cụi móc từng chú cua đang chạy trốn trong hang.

Nhà em còn có một điều thật đặc biệt. Muốn vào được nhà em phải đi qua một cây cầu nhỏ. Cây cầu này đã có từ thời ông nội em nhưng ngày đó nó chỉ đơn giản là mấy cây tre bắc lên tạm bợ, và do vậy, nó thường trôi mất khi mùa lũ về. Còn mấy năm gần đây bố em đã xây thành chiếc cầu xi măng vững chắc, nó có thể đứng vững được trong mưa bão. Ngôi nhà của em thật sự ấm cúng khi mỗi buổi chiều, sau một ngày vất vả, cả nhà lại đoàn tụ bên nhau. Mẹ em đi làm về thường mang theo một làn thức ăn, về đến nhà em lại lúi húi nấu nướng, còn bố em tưới cây cảnh, em thì tưới rau. Vừa làm bố mẹ vừa hỏi em về tình hình học tập của ngày hôm ấy.

Nhìn từ xa ngôi nhà của em thật nhỏ bé, ẩn hiện giữa vườn cây xanh tốt. Trông nó thật bình yên và đẹp đẽ.

Bữa cơm nhà em thường bắt đầu vào sáu rưỡi tối. Lúc này căn nhà dường như gần gũi hơn bởi mọi người được quây quần đoàn tụ. Cả nhà nói chuyện vui vẻ, bố em tính vốn hay đùa nhiều khi làm mẹ và em cười như nắc nẻ, quên cả ăn. Em cảm thấy thật sự ấm cúng, khi được ở trong ngôi nhà nhỏ của mình, trong vòng tay chăm sóc của cha mẹ.

Chính vì vậy, em rất yêu ngôi nhà nhỏ của mình, mỗi lần đi đâu em cũng chỉ mong trở về nhà, ở đó em mới thật sự thích thú và thoải mái.

Mẹ em thường nói: Sau này dù đi đâu con cũng phải nhớ về ngôi nhà này nhé. Thật lòng chưa bao giờ em thích rời xa ngôi nhà này.

Em ào lên lòng mẹ và nói: Sau này có tiền con sẽ biến nơi này thành một ngôi biệt thự to hơn có gara để ô tô, có bể bơi, có sân chơi thể thao, giống như những ngôi nhà ở trên tivi. Mẹ cười lớn: Vậy để làm được điều đó con phải học thật giỏi.

Em thầm hứa với chính mình: phải cố gắng học thật giỏi để không phụ lòng cha mẹ và được sống mãi trong ngôi nhà thân yêu này, giữa mảnh đất đã cho em nhiều kỉ niệm khó quên.